

Rozjímanie na utorok 10. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na utorok 10.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: osvetľovať
tmu; ukotvovať našu úlohu v
Kristovi; soľ, ktorá ochucuje a
zachováva.

PÁN NÁM PONÚKA účasť na poslaní
prinášať radosť a pokoj do každého
kúta. „Vy ste soľ zeme (...). Vy ste
svetlo sveta“ (Mt 5, 13-14). On nám
dal schopnosť osvetľovať tmu.

Umožňuje nám tiež dať chuť tomu, čo
nemá chuť. Tieto účinky
nevytvárame my: je to Kristus, kto

nás používa ako nástroje. „Kým som na svete, som svetlom sveta“ (Jn 9, 5), hovorí tesne predtým, ako uzdraví slepca. Je jasné, že to nie je ľahké dobrodružstvo. Dokonca ani pre Ježiša, ktorý sa mu oddal s celou svojou dokonalosťou človeka a Boha. Možno práve preto nám tak veľmi pomáha ďakovať mu za toto pozvanie, aby sme napriek svojim chybám naplnili svet svetlom a život ľudí, s ktorými žijeme, chuťou.

„Nemyslíte si, že boj, do ktorého ste povolani, je bezvýznamný a že vec, ktorá vám bola zverená, je malá“[\[1\]](#). Je taká rozhodujúca a vzrušujúca, že chceme mať vždy možnosť spoľahnúť sa na jeho radu a spoločnosť. Je v našom záujme, a to veľmi, aby sme nekonali svoju vôľu, ale jeho vôľu. Aby sme vedeli pomôcť každej duši. Dobré vieme, že neexistujú žiadne recepty: len On skutočne vie, čo každý z nás v tejto chvíli potrebuje. Posiela nás, aby sme šírili jeho svetlo

v každej situácii a v každom dome. Je pravda, že niekedy nás tma môže vystrašiť, ale máme aj skúsenosť, že svetlo, hoci aj malé, môže tmu urobiť obývateľnejšou. Zapálená zápalka v zatemnenej miestnosti nedáva veľa svetla, ale aj tak je to istý odkaz, ktorý je vidieť už z diaľky.

„Nech nám svieti svetlo tvojej tváre, Pane“ (Ž 4). Uprostred tmy, ktorá niekedy naplňa svet, sa Kristovo svetlo, ktoré odrážame, stáva viditeľnejším. Nádej, že Boh je s nami, nás nabáda venovať tejto úlohe všetko úsilie. Niekedy sa môže zdať, že je to bezvýsledné, ale dobre vieme, že v tejto božskej sejbe pokoja a radosti sa nestratí žiadne semeno.

ZAKÚŠANIE našich obmedzení nás niekedy môže viesť k pochybnostiam o účinnosti našej spolupráce s

poslaním Ducha Svätého. Takéto momenty nás však vedú k ukotveniu našej úlohy v skale, ktorou je Kristus. „Iste, tí, čo veria v Ježiša, nevidia v živote vždy len slnko, takmer akoby si mohli ušetriť utrpenie a ťažkosti; ale vždy majú jasné svetlo, ktoré im ukazuje cestu, cestu, ktorá vedie k životu v hojnosti“[2].

„Napĺňať svet svetlom,“ povedal svätý Josemaría, „byť soľou a svetlom: tak opísal Pán poslanie svojich učeníkov. Prinášať až do posledných končín zeme dobrú zvesť o Božej láske“[3]. Pri tejto úlohe rozsievať s Kristom sa niekedy zdá, že rast je pomalý a ovocie skromné. Ale jemu sa každá malá modlitba, každá drobná obeta zdá ako triumf. Jeho smäd je uhasený malým množstvom. Stačí najmenšia zámienka, aby zachránil lotra (porov. Lk 23, 42), aby rozmnožil svoju milosť (porov. Mt 14, 19) alebo aby

uzdravil zradu, akou bola Petrova (porov. Mt 26, 75).

Apoštol je vtedy naplnený pokojom a odvahou a z Ježišových úst počuje, že poslanie nemá hraníc: „Veď ťa neposielam do dvoch miest, ani do desiatich, ani do dvadsiatic, ani ťa neposielam k celému národu, ako som to kedysi urobil s prorokmi, ale na zem a na more, do celého sveta“[4]. Pán od nás očakáva, že naše vlastné slabosti nepoškvria veľkosť poslania. „Kresťan nie je soľou a svetlom sveta preto, lebo víťazí a triumfuje, ale preto, že vydáva svedectvo o Božej láske“[5].

„VY STE SOL' ZEME“. Soľ je prvok, ktorý dodáva jedlu chuť. „Tento obraz nám pripomína, že krstom sa celá naša bytosť hlboko premenila, pretože bola ochutená novým

životom, ktorý pochádza od Krista“[6]. Ale aj v staroveku sa soľ používala na konzervovanie potravín. Kresťania sú teda povolani uchovávať vieru, ktorú sme dostali, aby sme ju odovzdávali iným.

Jednou z vlastností soli je, že v správnej dávke nezaberá pozornosť. Nehovoríme „aká je tá soľ dobrá“, ale skôr „aké je toto jedlo dobré“. Preto je učeník soľou vtedy, keď „nehľadá uznanie a chválu, ale snaží sa byť pokornou a konštruktívnou prítomnosťou vo vernosti učeniu Ježiša, ktorý neprišiel na svet, aby si dal slúžiť, ale aby slúžil“[7].

V tejto úlohe ochucovania zeme nie sme sami. „Ježiš nás vyzýva, aby sme sa nebáli žiť vo svete (...). Kresťan sa nemôže uzavrieť do seba ani sa skryť v bezpečí vlastnej ohrady“[8]. Soľ, ak je nevýrazná alebo sa nepridáva do jedla, je málo užitočná. Môžeme preto prosiť Pannu Máriu, aby nás

naplnila túžbou odovzdávať ďalej
chuť života s Kristom.

[1] Svätý Ján Zlatoústý, *Homília* 15, 6;
BAC 141, 1955, s. 288.

[2] Benedikt XVI, *Vigília modlitby*, 24-
IX-2011.

[3] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*,
bod 147.

[4] Svätý Ján Zlatoústý, *Homílie na
svätého Matúša*, 15, 6; BAC 141, 1955,
s. 287.

[5] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*,
bod 100.

[6] Svätý Ján Pavol II, *Posolstvo k 17.
svetovému dňu mládeže*, 25-VII-2001.

[7] František, *Anjel Pána*, 9-II-2020.

[8] *Ibid.*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/utorok-10-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/utorok-10-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/) (12.02.2026)